

KERESZTÚT

Kezdőnek

*Szívünk, lelkünk most kitárjuk,
Utad, Jézus, veled járjuk.
Kérünk, mélyen belevéssed
Szíveinkbe szenvedésed.*

Bevezetés:

Urunk, Jézus Krisztus! Te kereszthalálod árán váltottad meg a világot. Most, hogy ezt az ájtatosságot készülünk elvégezni, szívből kérünk, add kegyelmedet, hogy az ima a lelki javunkra szolgáljon. Segíts abban, hogy az állomások átélmélkedésével még nagyobb szeretet gyűljön szívünkben Irántad, aki értünk vállaltad a kereszthalál áldozatát. Köszönjük Neked ezt az ajándékot, melyhez nincs foghatóbb, hiszen ezáltal van lehetőségünk az örök élet részesévé válni.

*1. Áll a gyilkos nagy ítélet,
Rajtunk immár igaz véred.
Valahányszor szavam vétett:
Pilátusod lettem néked.*

1. Állomás: Pilátus halálra ítéli Jézust

- Imádunk téged, Krisztus, és áldunk Téged!
- Mert szent kereszted által megváltottad a világot!

Íme, az ártatlanul elítélt Istenember! Ajka néma, de messzenéző isteni szemei látják, mennyit fog szenvedni az ember az igazságtalan ítéletektől, a rágalmaktól, a mocskos és goromba beszédektől. Mert mi tud legjobban fájni az életben? Egy haláleset? Igen, a halál mindig fáj. De talán még jobban fáj a halálnál is, ha igazságtalanul elítélnek, meghurcolnak, megrágalmaznak. Egy éles szó sokszor jobban fáj, mint egy botütés, és nagyobb sebet üt a szíven, mint egy késszúrás.

És hová süllyedtünk ezen a téren! Vajon tud-e a csatorna olyan szennyes lenni, mint sokszor némely emberi száj. Gondolj itt a káromkodásokra, az ocsmány beszédekre, a gyalázatos rágalmakra, a szeretetlen ítélezésekre, a becsületbe gázoló pletykákra. Ezek miatt engesztel itt Krisztus.

Némasága hangos ítélet minden gonosz beszéd fölött. Ha az igazságtalan ítéletek áldozata vagy, ne lázongj! Nézz csendes alázattal magadba, és gondolkozz: nem tudhatnak annyi rosszat az emberek, mint amennyit te tudsz magadról, és az Isten tud rólad. Nem mondhatnak rólad annyi rosszat az emberek, mint amennyit te mondhatnál magadról, ha őszinte volnál. Inkább nézz az ítéletet némán fogadó Krisztusra, és ne feledd: ez a néma Krisztus egyszer megszólal, mint örök Bíró, és szava vigasztalásod vagy örök

kárhozatod lesz. És hogy örök boldogságod legyen, írd szívedbe az első stáció törvényét:

A más könnyén és vérén át, más megtaposott becsületén keresztül nem vezet út a boldogság felé.

- Mi Atyánk...
 - Könyörülj rajtunk, Urunk!
-

*2. Itt van már a kereszt fája,
Hurcolnod kell Golgotára.
Uram, én meg puhán, restül
Vonakodom a keresztől.*

2. Állomás: Jézus vállára veszi a keresztet

- Imádunk Téged, Krisztus, és áldunk Téged!
- Mert szent kereszted által megváltottad a világot!

Hozzák a keresztet. Vajon ki ácsolta? A gonoszság a jóságnak. Mindig így volt és így lesz. A gonoszság keresztet ácsol a jóságnak. Ezért lesz mindig kereszt és keresztet hordozó ember. Miért gyűlöli a gonosz a jót, hiszen a jó mindig a szeretet útját járja? Mert a gonoszság a saját elítélését látja a jóságban, a bűnös a szentben, a gőgös az alázatosban, az önző az önzetlenben. Miattuk nem lesz mentség a gonoszok számára.

Ha ők a jóság útját járták, te miért nem jártad ezt az utat? Ezért ácsol számára keresztet. Ezért a jók útja mindig keresztút.

Isten mindig lát engem. Lát a betegágyon, lát a börtönben. Lát, amikor a megvetés göröngyös útját járom, látja az arcomon végigcsorgó könnyeket, látja reménytelen holnapjaimat, lát mindent. És hogy össze nem roppanok a keresztúton, azt annak köszönhetem, hogy lát engem az Isten, és nem hagy magamra. Ezért is vette magára a keresztet. És ismeri a második stáció törvényét is, melyre meg akar tanítani:

A jók útja keresztút. Boldogan veszem tehát vállamra Krisztust, mert csak a jók útja keresztút.

- Üdvözlégy...
 - Könyörülj rajtunk, Urunk!
-

*3. Botlik, roskad szegény tested,
Nem bírja a nagy keresztet.
Földre sújtód, jaj, én voltam,
Ki oly sokszor elbotoltam.*

3. Állomás: Jézus először esik el a kereszt súlya alatt

- Imádunk Téged, Krisztus, és áldunk Téged!
- Mert szent kereszted által megváltottad a világot!

Elgondolkoztató és megrendítő a jelenet: a fájdalom súlya alatt földre roskad az Istenember. Szeretnénk felkiáltani: Istenem, ennyire gyöngé tudsz lenni? Nem túlzás ez már, nincs ez már isteni fölséged kárára? Nem! Mert Ő a Kálvária helyéről messzire lát. Látja, hogy milliók fognak a fájdalomtól roskadni. És milliók fognak a földre roskadt Isten kezébe kapaszkodva felemelkedni. Esésével példát akart adni Jézus, hogy a kereszttel a földön maradni szégyen. Jézus felállt a földről, hogy mi is emelkedjünk fel, legalább térdre állva, mert a térdelésből már könnyebb felállni.

És miért van az, hogy mindig csak a jók és a hűségesek azok, akik a csapástól és a szenvedéstől elgyengülve a földre roskadnak, míg a bűnösöknek, a Hozzá hűtleneknek sikerérvényesülés az útja? Nehezen tudja ezt a földies gondolkozású ember elviselni és megérteni. Jaj azoknak, akiknek Isten itt a földön csak kedvezésekkel fizet. Jómód, siker, érvényesülés az Isten legrettenetesebb fizetőeszköze. Akiknek így fizet az Isten itt a földön, azoknak odaát már nem lesz követelése, mert végkielégítést nyert.

Így érthetjük meg a szentek imádságát: Uram itt vágj, itt égess, csak az örökkévalóságban kegyelmezz. A 3. stáció óta nem törhet össze úgy az ember, nem roskadhat le annyira és nem bukhat olyan mélyre az ember, hogy tapogató keze Istenben ne kapaszkodhassék.

A 3. stáció törvénye ez:

Csak az tud felállni, aki fel tud térdelni. Elesettségben térdelj Krisztus mellé, hogy fel tudj állni.

- Mi Atyánk...
- Könyörülj rajtunk, Urunk!

*4. Ó jaj, látod jönni szemben
Édesanyád, gyötrelemben.
Ő csak én is véle járnék
Krisztus után, mint az árnyék.*

4. Állomás: Jézus Anyjával találkozik a keresztúton

- Imádunk Téged, Krisztus, és áldunk Téged!
- Mert szent kereszted által megváltottad a világot!

Egyik legdrámaibb állomása a kálváriának. A legtisztább Anya és a legszentebb Fiú itt és így találkoznak. Az Anya szeméből patakzik a könny, a Fiú arcáról pedig patakzik a vér. Szavuk nincs egymáshoz a meghatottságtól, és tekintetük egymásba mélyed. Vajon mit mondhatott egymásnak a két szenvedő tekintet? Bizonyára ezt: Minden szenvedésért meg kell bocsátani. Számunkra ez az egyik legnehezebb törvény. Vannak, akik külön feljegyeznek minden sértést, ami csak éri őket, és évek múltán is napra, sőt percre meg tudják mondani, ki mikor, hol és mivel bántotta meg. Testvérem, nincs-e neked is agyadban vagy szívedben bejegyezve minden bántás, ami ér? És meg tudsz-e bocsátani azokért? Mert bosszútól ökölbe szorított kezek nem krisztusi kezek. Krisztus keze mindig kitárt kéz a megbocsátásra, és a szegeket is

elviselő kéz. A Szűzanya ott áll szent Fia mellett némán, mozdulatlanul nézi Fia szenvedését. Néma és mozdulatlan. Ki érti ezt?

Óh, hány édesanya és édesapa látja gyermekét a betegágyon, és nem segíthetnek rajta. És ilyenkor mennyien törtek már össze hitükben, és rendültek meg bizalmukban ilyen nehéz órákban.

A Szűzanya pedig meg nem zavarodó hittel és meg nem rendülő bizalommal nézi szenvedő Fiát, és Isten szent akaratát látja teljesedni. De azt is látja, hogy egy-egy legördülő véres veríték mennyi szennyet mos le az emberiség lelkéről. Hogy te is bocsánatot nyerhess, tanuld meg a 4. stáció törvényét:

Mindig mindenkinek, minden körülmények között, minden feltétel nélkül meg kell bocsátanunk.

- Üdvözlégy...
 - Könyörülj rajtunk, Urunk!
-

*5. Vinni terhed, segítségül
Itt van Simon Cirenéből.
Bárcsak én is, bűnös lélek,
Keresztemmel követnélek.*

5. állomás: Cirenei Simon segít Jézusnak vinni a keresztet

- Imádunk Téged, Krisztus, és áldunk Téged!
- Mert szent kereszted által megváltottad a világot!

Cirenei Simon nem kereste, mégis találkozott a kereszttel. Milliók élettörténete ez. Nem keresik, mégis találkoznak a kereszttel. A keresztet csak kevesen keresik, és milliók félnek tőle, mégsem térhetnek ki előle. De a kereszt csak addig félelmetes, amíg el nem fogadta az ember. Aki elfogadta, az tudja, hogy a kereszt az a teher, mely által felemelkedik az ember.

Cirenei Simon az első percekben iszonyodott a kereszttől, később megváltozott, elfogta a szenvedő Jézus iránti részvét. Megérezte, a keresztből erő árad, mely felemel. Egyszerre célt lát a keresztsben és értelmet. Tapasztalja, hogy a kereszt csak addig félelmetes, míg el nem fogadja az ember.

Simon sorsa a te sorsod is. Iszonyodva, meg nem értve hallod Krisztus hívását: Aki utánam akar jönni, tagadja meg magát, vegye fel keresztjét... A kereszt, amit Krisztust követve hordoznunk kell, nem fából, vasból vagy kőből készült kereszt. Ezt könnyebb volna cipelni. Az a kereszt, amit hordoznunk kell, húsból és vérből készült és a neve: anyós, férj, feleség, szomszéd, munkatárs. Vállald velük a vesződés türelmét.

Ha Cirenei Simon példájára szívesen, türelemmel viseled azt a hús-vér keresztet, akkor majd megérted az 5. stáció törvényét: **A kereszt csak addig félelmetes, amíg el nem fogadta az ember türelemmel és szeretettel.**

- Mi Atyánk...
 - Könyörülj rajtunk, Urunk!
-

*6. Jámbor asszony siet hozzád,
Kendőjével törli orcád.
Vajon hát én, kőszívemmel,
Mennyi könnyet törültem fel?*

6. Állomás: Veronika kendőjét nyújtja Jézusnak

- Imádunk Téged, Krisztus, és áldunk Téged!
- Mert szent kereszted által megváltottad a világot!

A szenvedő Jézust kísérő, gúnyoló és csúfoló tömegben keresztül átvérgődik mellé egy asszony, és megtörli kendőjével Jézus véres-verejtékes arcát. Önkéntelenül szeretnénk felkiáltani! Veronika, nem féltél attól, hogy a cinikus tömeg gúnyolódásának céltáblája leszel? És nem gondoltál arra, hogy az egyik római katona esetleg beléd rúg? Vagy talán tudtad, hogy eljön majd az idő, amikor Krisztus mellé állni kockázatos lesz, és te példát akartál adni? Példát a jelenlevőknek és nekünk is, akiknek szívében több a félelem, mint a szeretet... Hogy ki volt Veronika, római vagy zsidó, gazdag vagy szegény, nem tudjuk. Csak azt tudjuk, hogy gazdag lett, mert a világ egyetlen Krisztusról készített fényképét kapta részvéte és szeretete jutalmául.

A legfinomabb famentes papírt piszkos rongyokból készítik. Ha az emberi tudomány ezt megteheti, akkor én ne tudnék kopott, piszkos lelkemből fehér lelket varázsolni? Olyan lelket, amelynek fehérségébe belerejtheti szenvedő arcát Krisztus, mint Veronika kendőjébe. Csak bűnbánat kell hozzá, és részvét a szenvedő iránt, hogy megérthessük a 6. stáció törvényét:

Ha őt szánod, magadat megváltod.

- Üdvözlégy...
- Könyörülj rajtunk, Urunk!

*7. Földre roskadsz másodízben,
Értem túró, kegyes Isten.
Hát én hányszor tántorultam!
Bűneimbe visszahulltam.*

7. Állomás: Jézus másodszor esik el a kereszt súlya alatt

- Imádunk Téged, Krisztus, és áldunk Téged!
- Mert szent kereszted által megváltottad a világot!

Itt inkább lelki, nem fizikai fájdalomra kell gondolnunk, ami miatt Krisztus elesik, hiszen cirenei Simon már segít a keresztet vinni. Igen, cirenei Simon, és nem Péter apostol, vagy Lázár, akit feltámasztott. Nem a jerikói vak, akinek visszaadta látását. És nem a kafarnaumi százados, akinek szolgáját meggyógyította, hanem Simon, az ismeretlen cirenei ember.

Ki szánja meg Krisztust? Nem a naimi ifjú anyja, nem Jarius leánya, nem Mária és Márta, Lázár nővérei, és nem is a samariai asszony, hanem Veronika az ismeretlen. De hát hol vannak ők? Ebbe a hálátlanságba roskad bele Krisztus, de csak egy pillanatra, mert feláll és tovább megy.

A szeretetet nem lehet kierőszakolni, hanem csak pazarolni még méltatlanokra is. Ez a szülők sorsa is. Különösen ma, amikor a fiatalság szinte csak ezeket a

szavakat ismeri: kell, akarom, adj! És félelmetesen kezdik elfeledni ezt a szót: köszönöm!

Ma, amikor a fiatalság természetesen tartja, hogy a szülők élete állandó lemondás értük, amíg ők semmiről sem hajlandók lemondani. Ma, amikor a szülői áldozatokért az egyetlen fizetség a gorombaság, durvaság.

Testvérem, ha vétkes vagy a hálátlanság bűnében, legalább most, Krisztussal szemben légy hálás megváltó szenvedéséért, aki vérével írta bele a porba a 7. stáció törvényét:

Jóságért sohase várj hálát.

- Mi atyánk...
 - Könyörülj rajtunk, Urunk!
-

*8. Sírva jöttök ki elébe,
Jeruzsálem asszonynépe.
Jaj, rám is szól, ami rátok:
Magatokat sirassátok!*

8. Állomás: Jézus vigasztalja a síró asszonyokat

- Imádunk Téged, Krisztus, és áldunk Téged!
- Mert szent kereszted által megváltottad a világot!

Jeruzsálem leányai, ne miattam sírjatok, hanem magatokon és gyermekeiteken. Jézus szenvedésén áttör emberszerető jósága. Most sem a maga fájdalomával törődik, hanem értünk aggódik, lelkünket félti. Erre csak egy Isten képes.

Jeruzsálem leányai, vigyázzatok a könnyekre, mert a könny drága kincs és nagy hatalom. Nagyon sok embert mentett már meg az édesanyai könny.

Kedves édesanya! A te férjed és a fiad vagy leányod vajon miért lelkesedik jobban? Krisztusért vagy a szórakozásért? Miért hajlandó több áldozatot hozni, dacolva hideggel, esővel: egy szentmiséért vagy egy futballmeccsért?

És amikor ezekre a kérdésekre felelni akarsz, jusson eszedbe a 8. stáció törvénye:

Drága kincs és nagy hatalom a könny! Lelket megmentő hatalom. Édesanyák, éljetez ezzel a hatalommal.

- Üdvözlégy...
 - Könyörülj rajtunk, Urunk!
-

*9. A keresztnek szörnyű terhe
Harmadszor is földre ver le.
Ested adjon szent kegyelmet,
Hogy a bűnből talpra keljek.*

9. Állomás: Jézus harmadszor esik el a kereszt alatt

- Imádunk Téged, Krisztus, és áldunk Téged!
- Mert szent kereszted által megváltottad a világot!

A kereszttúton Jézusnak nemcsak a teste szenvedett, hanem a lelke is. Iszonyú teher nehezedik rá, az isteni mindentudásból eredő előrelátás. Előre látja, hogy patakokban ömlő vére, verítéke és könnye sokak számára hiábavaló. Mert milliók lesznek, akik kikacagják áldozatát, belegázolnak vérébe, és úgy élnek, mintha Krisztus soha nem halt volna kereszthalált értük. És belehasít lelkébe a "hiábavaló" kétségbeesés érzése. Földre is roskad miatta, de csak egy pillanatra. Mert feláll és továbbmegy, hogy felálljanak és továbbmenjenek majd azok is a kereszttúton, akiket földre sújt a hiábavaló áldozatok emberi érzése, a kétségbeesés. Jézus feláll és továbbmegy, mert erőt önt belé az isteni látomása. Látja azokat a gyermekeket, akiknek szívébe örömtüzet gyújt a karácsonyi gyertyák csillogása. Látja azokat a fiatalokat, akik tőle várnak indítást a szépre és a jót-akarásra. És látja azokat az édesapákat, édesanyákat, akik belőle merítenek erőt életük kereszthordozására. Ezért viszi tovább a kereszttet. Szenvedő Krisztusom, kérek, amikor ránk szakad a kétségbeesés súlyos keresztje, állíts talpra minket. Amikor bizalmatlanok vagyunk isteni Gondviselésed iránt, akkor emberi szűklátásunkban nyiss távlatot előttünk.

Add, hogy megértsük és szívünkbe vessük, mint ahogy Te a Kálvária szikláira írtad a 9. stáció törvényét:

Nincs hiábavaló áldozat! És tudd mindig kimondani: Legyen meg az Úr akarata.

- Mi Atyánk...
- Könyörülj rajtunk, Urunk!

*10. Megcsúfoltak ruha nélkül,
Borzad szájad vad epétől,
Tisztes mérték, szent szemérem,
Mindig, mindig maradj vélem!*

10. Állomás: Jézust megfosztják ruháitól

- Imádunk Téged, Krisztus, és áldunk Téged!
- Mert szent kereszted által megváltottad a világot!

Itt különösen is gondolnunk kell az öregek problémájára. A mai világ nem tud mit kezdeni az öregekkel. Terhükre vannak a fiataloknak. Sokan szívesebben adnának nekik egy koporsót, mint naponta egy tányér meleg levest, egy koszorút, mint türelmet és elnézést gyengeségeikkel szemben.

Az Isten azért veszi ki lassan az öregek kezéből a munkaeszközöket, hogy a reszkető kezek üresen könnyebben kulcsolódhassanak imára a fiatalokért. Mert az öreg kezek nagyon sok csapást hárítottak már el a fiatalok feje fölé, és sok áldást esdtek le rájuk Istentől.

A szülők sorsa egész életükben az, hogy övéiknek földi jólétéről gondoskodjanak. Amikor aztán megöregszenek, új feladat vár rájuk, hogy övéiknek lelki jólétéről gondoskodjanak áldozatos és fáradhatatlan imáikkal. Ők a nagy csapások villámhárítói. Neked is szükséged van ilyen villámhárítóra. Ezért szeresd az öregeket, és adj meg nekik mindent. Viszonzod mindazt, amit csak kaptál tőlük.

Ezért jól vésd szívedbe a 10. stáció törvényét:
Semmit sem adott, aki mindent oda nem adott.

- Üdvözlégy...
 - Könyörülj rajtunk, Urunk!
-

11. Édes Jézus drága testét
Véres fára fölszegezték.
Mi egyetlen boldogságunk,
Szent keresztfa, sírva áldunk.

11. Állomás: Jézust keresztre szegezik

- Imádunk Téged, Krisztus, és áldunk Téged!
- Mert szent kereszted által megváltottad a világot!

A két lator ott függ már a kereszten. Most Jézus következik. Iszonyúan feszült csend van a Kálvárián. És ebbe a csendbe belehasít a hóhér kalapácsának csattanása. Reped a bőr, hasad a hús. Koppan a szög, roppan a fa. Először a jobb-kéz, majd a bal-kéz és végül a lábak. Minden kalapácsütés csattanására csend felel. Ebben a csendben hallani lehet, hogy csurran a vér a földre. Egyszer csak megnyílik a szenvedő Jézus ajka: Atyám, bocsáss meg nekik, mert nem tudják, mit cselekszenek. Akik hallják, nem értik Jézust. Ellenségeikért könyörög az Atyához. És akkor öklök feszülnek ellene, és térdek hullnak le mellette. És azóta is ez a kettősség nyilvánul meg Krisztussal szemben a történelemben. Öklök emelkednek a magasba ellene, és térdek hajlanak meg mellette.

A szeretet azt jelenti, hogy meg kell bocsátani azt, amiről tudjuk, hogy megbocsáthatatlan.

Testvérem, hallod hogyan zeng-zúg a törvény:

Aki szeret, törje össze magát! Mert a szeretet mindig egy önmagunkat összetörő szép és szent vállalkozás.

- Mi Atyánk...
 - Könyörülj rajtunk, Urunk!
-

12. Megváltásunk már betelve:
Jézus lelkét kilehelte.
Újra élek kegyelméből,
Ki szakaszt el szerelmétől?

12. Állomás: Jézus meghal a kereszten

- Imádunk Téged, Krisztus, és áldunk Téged!
- Mert szent kereszted által megváltottad a világot!

A halál már ott volt a Kálvárián, hogy összetörje Jézus szenvedő Szívét. Össze kellett törnie, mert Jézus hadat üzent a halál hatalma ellen, amikor örök életet ígért magának és a benne hívőknek. A halál mit sem sejtett abból, hogy Jézus éppen halála által fogja majd megtörni hatalmát. Ezért Jézus most sem a maga éltéért küzd, hanem másokkal törődik. Ellenségeiért imádkozik, a jobb

latornak üdvösséget ígér, és Édesanyját János apostol gondjaira bízta. Csak akkor sóhajt fel: "Beteljesedett!", amikor mindezt elvégezte. Szíve utolsót dobban, és ettől a dobbanástól megnyílik az üdvösség kapuja, amit Ádám és Éva bűne bezárt az emberek előtt. Amit azóta is hiába próbált megnyitni a próféták könyörgése és az ártatlanul meggyilkolt betlehem-i csecsemők sírása. Ettől az utolsó szívdobbanástól megremeg a föld, sötétség borul a Kálváriára, meghasad a templom kárpitja, és a római százados térdre veti magát, fenn hirdeti: "Ez valóban Isten Fia volt!" A halál pedig ámulva néz csontkezére, majd az égre. Megérti, hogy itt összetört valamit, amiben benne volt az, ami összetörhetetlen. Megértette, hogy a szívet összetörheti, de a lelket soha! A szívet is csak azért, hogy annak drága rabja, a lélek Istenhez szárnyalhasson. Ebből születik a 12. stáció törvénye:

Ne félj a haláltól, ő nem pusztít, hanem csak szolgál. A halál szolgáló eszköz Isten kezében.

- Mi atyánk...
 - Könyörülj rajtunk, Urunk!
-

*13. Keresztfádról már levesznek,
Szent Szűz szívén pihen tested,
Bár pihennél mindig nálam,
Tiszta szívem templomában.*

13. Állomás: Jézus testét leveszik a keresztről

- Imádunk Téged, Krisztus, és áldunk Téged!
- Mert szent kereszted által megváltottad a világot!

Ringasd hát újra öleden, Fájdalmas Anya, akit karácsony éjszakáján annyi hódolattal vettek körül az angyalok. Ringasd és sirasd. És ringassátok ti is, apostolok és tisztelők, akik rajongva követtétek és hittetek szavának. És ringassátok el benne mindjárt az álmodat is, amit Róla álmodtatok. Vége! Hazamehettek, mint száználmas áldozatai a nagyot akarásnak. Így ujjong Jézus holtteste fölött az ellenséges káröröm.

Nagy erőpróbája a hitnek és bizalomnak ez a pillanat, amikor a csüggedés mázsás terheként szakad az apostolokra és a tisztelők lelkére, de csak addig, míg szomorú szemük Máriára nem téved, aki ölében tartja összetört, halott Fia testét.

De hiszen ennek a testnek így kellett összetöretnie, hogy ígérete szerint millióknak mindennapi kenyere lehessen. Az utolsó vacsora ígéretének emléke még elevenen itt él az apostolokban, mely hitté erősödik, és egy vigasztaló törvény fénye ragyog fel szívünkben: Jézus mindig akkor a legerősebb, amikor emberi látszatra a legelesettebb. Ezt a törvényt kétezer év történelme igazolja, mert ebből az elesett, sápadt testből veszik és eszik a vértanúk és a szentek erejüket és bátorságukat. Ebből a testből veszi a kereszténység immár 2000 éves fiatalágát és életét. Az egyház legyőzhetetlenségét. És ebből a testből merítjük mi is hitünket és bizalmunkat, megrendíthetetlen hűségünket Krisztushoz, melyet a 13. stáció törvénye így szab meg vigasztalásul:

Krisztus mindig akkor a legerősebb, amikor emberi látszatra a legelesettebb.

- Üdvözlégy ...
 - Könyörülj rajtunk, Urunk!
-

*14. Már a szent test sírba téve
Újon metszett szirt ölébe,
Onnan kél fel harmadnapra,
Halált, pokolt letiporja.*

14. Állomás: Jézus testét sírba helyezik

- Imádunk Téged, Krisztus, és áldunk Téged!
- Mert szent kereszted által megváltottad a világot!

Hatalmas sziklatömböt gördítenek Jézus sírjának bejárata elé. Ugyan miért? Talán pontnak a félelem mögé, mivel ellenségei félték tőle. Nemcsak életében, hanem halálában is. Ezért állítanak öröket a sírhoz. Vagy talán felkiáltójelnek a szeretet mögé, mivel hívei szerették őt. Ez a pont és ez a felkiáltójel lett a történelem legnagyobb tévedése. Mert ez a sziklatömb elgördült a sír bejárata elől, és dübörgése új törvényt írt a történelembe: Isten dolga és tervei fölött az ember sohasem mondhatja ki a végszót. A végszó mindig az Istené!

Az élet olyan, mint egy játék! Játszhatod ezt a játékot Istennel és nélküle, sőt ellen is. Ebben a játékban érhet szerencse, győzelem és veszteség. Mindegy! És amikor neked szólal meg a lélekharang, akkor lehullanak az élet színpadának drapériái, és elindulsz haza, az Isten ítélőszéke elé.

Emlékezz a törvényre, melyet Krisztus írt a húsvéti égboltra:

A végszó mindig az Istené! Még az ember örök sorsában is.

- Mi atyánk...
 - Könyörülj rajtunk, Urunk!
-

Záróének

*Uram, hiszek, és remélek,
Én szerelmem, neked élek.
Szánom, bánom minden vétkem,
Légy az enyém egykor égben.*

Befejezés: Jézusunk! Végigelméltünk keresztutadat, és ráébredtünk, mennyi mindent köszönhetünk Neked, mi mégis gyakran hálátlanok és önzőek vagyunk. Add, hogy amit most megfogadtunk, meg is tartsuk, és méltók lehessünk színre látásodra! Az a célunk, hogy Veled és Benned legyünk.

Add, hogy bűneinket elhagyjuk, és soha el ne szakadjunk Tőled!

Kérünk, ajándékozz meg kegyelmeddel, hogy jó elhatározásainkban mindig kitartsunk, és sok örömet szerezzünk Neked.

Bocsáss meg, ha néha letérünk a Feléd vezető útról, és könyörögve kérjük, mindig vezess vissza a helyes ösvényre! Ámen.